

הלכות פְּרָבוֹת סִימָן נ נא

ביאורים ומוספים

קורא ומתוך שחושב על דברים אחרים לא יתבונן בעצמו בכלל שקרא.

וללמוד בוהר הקדוש אף שאינו מבין, כתב החיד"א (חיים) שאל ח"א סי' עה ס"ק ב ד"ה איכו, ובמורה באצבע סי' ב אות מד) שילמד בו אף אם אינו מבין, ויעלה לו לרצון ומסוגל להאיר את הנפש.

(משנ"ב שם)

כדי שִׁנְיָא יִזְהַר לְמַד מִקְרָא וּמְשֵׁנָה וּמְקָרָא שְׁפָרִיף הָאָדָם לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם⁽⁴⁾.

4) ואף הלומד גמרא, שבדרך כלל יש בה ממקרא ומשנה (ולכן סובר ר"ת (תוס' קידושין ל, א ד"ה לא צריכא) שבלמוד תלמוד בבלי יוצא גם ידי חובת לימוד מקרא ומשנה). כתב הכף החיים (סי' ד) שמימי יוהר לומר את הבריתא והמשנה, שכן יתכן שאין באותה סוגיא מקרא ומשנה. ושונה הדבר מימי הראשונים שהיו למודים הרבה ובקיאים הרבה, ועל כן היה מודמן להם בלימודם גם מקרא ומשנה, מה שאין כן בימינו. וכן הלומד פוסקים או קבלה, יאמר ברייתא דר' ישמעאל ומשנת איזהו מקומן.

סימן נא

דיני תפילה מן ברוך שאמר עד ישתבח

(משנ"ב ס"ק ב)

וכל זה נזקק לענין אמן של ברוך שאמר או של ישתבח⁽¹⁾.

1) ואף כשעומד ב'ברוך שאמר' ושומע את סיום ברכת 'ישתבח', כתב הגר"ח קניבסקי (אש"י ישראל בסוף הספר תשובה לג) שלא יענה, שאין חילוק בין 'ברוך שאמר' ל'ישתבח'.

(משנ"ב שם)

אך אם הוא עומד אחר תבת 'ברוך אתה ה' קדם שְׁסִים מְלֶךְ קהֶל בתשכחות', כתב תמי"א דאָדָם דָּאָסוּר לוֹ לְעֻנָתָה⁽²⁾.

2) ואם הפסיק, כתב בביה"ל לקמן (סי' סו ס"ג ד"ה לקדיש) שהוא ספק אם צריך לחזור לראש ולברך שנית.

ולענות אמן יהא שמיה רבא', ראה לקמן (סי' נד ס"ק ג) שכתבנו בשם החיי אדם שמשמעות דבריו שאסור לענות.

סימן נ

טעם למה אומרים משנת איזהו מקומן

(משנ"ב ס"ק א)

ואין זה נכון, שכל שהוא סדר היום אין בו משום תלמוד תורה לאבל⁽¹⁾.

1) ואף על פי שכתב לעיל (סי' א ס"ק יז) שאבל לא יאמר את פרשת הקרבנות, כתב השו"ת הלכות (סי' א) שיש חילוק בין אמירת פרשת התמיד ופרשת איזהו מקומן שהן מסדר התפילה, לבין אמירת שאר פרשיות הקרבנות, כמבואר במשנ"ב לקמן (סי' תקנד ס"ק ז).

ולומר את היהיה רצון כאילו הקרבתי שאומרים לאחר אמירת הקרבנות, כתבו הפתחי תשובה (י"ד סי' שפד ס"ק ב) והקצוש"ע (סי' רי ס"ד) שאבל לא יאמרנו, כיון שאבל אינו משלח קרבנותיו.

(משנ"ב ס"ק ב)

ובקרו בכריתא ז"ל⁽²⁾.

2) ולענין מי שעל ידי אמירת הברייתא יפסיד קריאת שמע ותפילת שמונה עשרה בציבור, ראה מה שכתבנו לעיל (סי' מח ס"ק א).

(משנ"ב שם)

אבל למי שאינו מבין צריך ללמוד ולקבין, שאם לא-כן אינו נחשב ללומד⁽³⁾.

3) ואף שאינו נקרא לימוד, כתב השו"ע הרב (הל' תלמוד תורה פ"ב סי' א) שיש לו לעסוק בכל התורה גם בדברים שאינו מבין, ולעתיד לבוא יוכה להבין ולהשיג את כל התורה שעסק בעולם הזה, והחיד"א (מראית העין עבודה זרה יט) כתב שמה שאינו נחשב לימוד אם אינו מבין, היינו דוקא כשלא משתדל להבין, אבל אם משתדל להבין, גם אם אינו מצליח מקיים בזה מצות תלמוד תורה. והוסיף, שאם מבין את פירוש התיבות, הגם שאינו יודע את הפירוש האמיתי כמו שפירשו המפרשים, נחשב ללימוד תורה.

אכן, אם לומד תורה שבכתב ואינו מבין, כתב השו"ע הרב (שם סי' י"ג) שאם מוציא בשפתיו אפילו שאינו מבין הרי זה מקיים מצות תלמוד תורה, והשלי"ה (מס' שבועות דף לח) כתב, בשם הכד הקמח, שקריאה בתורה היא מצוה גדולה ואף שלא מבין מה שקורא, ובלבד שידע שהוא קורא, כי יש פעמים שאדם

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones

Tél (France) : 01.80.91.62.91
Tél (Israël) : +972.77.466.03.32
contact@torah-box.com

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones

Tél (France) : 01.80.91.62.91
Tél (Israël) : +972.77.466.03.32
contact@torah-box.com

הלכות פרכות סימן נא

ביאורים ומוספים

[משנ"ב שם]

וכן כל פרכת הודגה מתר לקרן⁸, כמו "אשר יצר" לאחר עשיית צרכיו⁹ וכיוצא בזה, וכן לענות מודים דרננן¹⁰ וכן לענות קריאת שמע עם הצבור, שצריך שיקרא עמו פסוק ראשון קורא¹¹, ומקל-שפן דמתר לתפסיק לקדיש¹² ולקדשה¹³ ול"כרכו"¹⁴.

8 וברכת רעמים, כתב החיי אדם (שם סי' ג) שמותר לברך אפילו באמצע המזמור, שהרי אם לא יברך תיבה, יפסיד ולא יברך עוד [ולקמן (סי' טו) ס"ק יט] הסתפק המשנ"ב בקריאת שמע וברכותיה אם יפסיק לברכת רעמים, אך כאן משמע שיפסיק אפילו באמצע הפרק וכחיי אדם].

9 ובראש חודש כשהציבור התחילו לומר הלל והוא באמצע פסוקי דומרה, כתב לקמן (סי' תכ) שבאמר עמהם בלא ברכה ואין זה הפסק, כי לא גרע מהמזמורים שמוסיפים בשבת, ויוצא ידי הברכה בברכת 'ברוך שאמר' בתחילה וברכת 'ישתבח' בסוף, אולם בימים שגומרים בהם את ההלל לא יאמר הלל באמצע פסוקי דומרה, כדי שלא יפסיד את הברכות.

9 ואם יצא לנקביו קודם 'ישתבח', כתב בביה"ל לקמן (סי' נג) סיב ד"ה וקצת) שלאחר שיברך 'אשר יצר' נכון שיחזור לומר עוד פעם על כל פנים 'תהלה לדוד' כדי שיהיה לברכת 'ישתבח' על מה לחול, וראה מה שכתבנו שם.

10 ולענין אמירת 'מודים דרבנן' באמצע אמירת ברכות קריאת שמע, כתב לקמן (סי' טו) ס"ק כ) שאומר רק את המילים 'מודים אנחנו לך', אך באמצע פסוקי דומרה, כתב בשו"ת מנחת יצחק (ח"ט סי' ח) שמשמע שאומר את כולו.

ראף אם עומד באמצע ברכת 'ברוך שאמר' או 'ישתבח', קודם שהתחיל את הברכה שבהם, כתב הגר"ח קניבסקי (אשי ישראל בסוף הספר תשובה רטו) שיאמר 'מודים' ואחר כך יחזור לומר עוד פעם 'ברוך שאמר' או 'ישתבח'.

11 ראף אם עומד באמצע 'ברוך שאמר' או 'ישתבח' [ועדיין לא התחיל את הברכה שבהם], כתב לקמן (סי' טו) ס"ק יא) שיקרא 'שמע ישראל'.

12 וברוך שם כבוד מלכותו הנאמר לאחר הפסוק הראשון של 'שמע', כתבו בשו"ת שבת הלוי (ח"ט סי' יז) אות ו) והגר"ח קניבסקי (שונה הלכות סי' טו) ודעת נוטה ה"ל קריאת שמע תשובה מי-מא) שהוא בכלל פסוק ראשון, כמבואר במשנ"ב לקמן (סי' טו) ס"ק לא) שגם הוא בכלל קבלת עול מלכות שמים, ושכן משמע לקמן (סי' טו) ס"ק ו).

13 וכשהקהל מגיעים לישמע ישראל' שבקרבנות הנאמרים קודם התפילה, כתב הגרש"ז אויערבך (הליכות שלמה תפלה פ"ו סי' ט) שאינו צריך לומר עמהם, כי אין בכך קבלת עול מלכות שמים של הציבור. וראה מה שכתבנו לקמן (סי' טו) ס"ק יא).

14 ולהפסיק כדי לומר קדיש יתום, כתבו בשו"ת שאילת שלום (סי' מג) ובשו"ת מהרש"ג (ח"א סי' מה) ובעובר אורח (לאר"ת, סי' נג) ס"ה) שיכול לאומרו, וכן משמע בכף החיים (סי' נג) ס"ק יג). והאלף למגן (על המטה אפרים, דיני קדיש שער ד' ס"ק ח) כתב שיאמרנו דוקא בין פרק לפרק או במקום שמסתיים הענין, מאידך, בשו"ת לבושי מרדכי (ח"א סי' קיב) כתב שאין לומר קדיש שלאחר עליונו' שבמקום שנוהגים שהאבל אומר את הקדיש שלאחר 'ישתבח', יכול לאומרו גם באמצע פסוקי דומרה. וכשלא היה מנין קודם 'הודו' ולכן לא אמרו קדיש דרבנן, כתב בשו"ת רב פעלים (שם) המשך במילואים עמוד 12

[משנ"ב סי' ד]

אפילו בשתיקה טוב לנהר לקתלה שלא לשהות הרבה בימים [ענין סימן ר"ו במ"א ס"ק ד' ובחידושי רבי"א שם³].

3 שם מבואר שמה שלכתחילה אין לשהות הרבה בשתיקה, היינו יותר מכדי דיבור.

[משנ"ב סי' ו]

ובין ישתבח ליוצר הלא אסור להפסיק⁴.

4 ולקמן (סי' נד) ס"ק ד) כתב שהקליפות מבקשות למנוע את עליית התפילה, ועל ידי פסוקי דומרה מכריתים אותן, וכששח חזרות בשביל העבירה הזאת.

[משנ"ב סי' ז]

ולשצריך להפסיק מפני איזה אנס⁵.

5 ולהפסיק לצרכי מצוה וצרכי רבים, כתב לקמן (סי' נד) ס"ק ו-ו)ג) שרק אם עומד בין 'ישתבח' ל'יוצר אור' מותר להפסיק לצרכים, דוקא קודם הקדיש, אבל אחרי הקדיש דינו כבין הפרקים של קריאת שמע ואסור להפסיק, ואחרי 'ברכה' דינו כאמצע הפרק של קריאת שמע.

ולצורך תפילה כשאי אפשר בענין אחר, כתב בשו"ת אגרות משה (אורח ח"א סי' כב) שמותר להפסיק, שאין אסור ההפסק מצד עצמו אלא משום שי'ברוך שאמר' ו'ישתבח' הן ברכות הסמוכות שאין להפסיק ביניהן (כמבואר לעיל ס"ק ו), ולכן מותר לדבר לצורך התפילה בין המזמורים.

[משנ"ב סי' ח]

כיון שלא הוקרה בגמרא⁶, אבל 'אמן' מתר לענות על כל פרכת ששומע⁷.

6 ואף שכתב הגר"א (סי' קכד) ס"ה) שיש לכך מקור בגמרא (יומא לו, א); "תניא רבי אומר כי שם ה' אקרא הו' גדול לאלוקינו", אמר להם משה לישאל, בשעה שאני מזכיר שמו של הקב"ה אתם הו' גדול", כתב בשו"ת אגרות משה (אורח ח"ב סוף סי' טו) שאין אמירתו חיוב אלא מנהג, וכל שכן שאסור לענות 'ברוך הוא' באמצע פסוקי דומרה.

7 ובטעם הדבר שיותר קל הפסק בפסוקי דומרה מאשר אחר 'יוצר אור', כתב החיי אדם (כלל כ' סעיפים א-ב) שהתפילה נחלקת לארבעה חלקים שכל אחד גבוה מחבירו ולכן חלוקים זה מזה בענין ההפסקות: מברכת על נטילת ידים עד 'ברוך שאמר' הוא כנגד הגוף והעולם הזה [עולם העשיה], ולכן מותר להפסיק בין ברכה לברכה אפילו לדבר הרשות הנצרך קצת. ומ'ברוך שאמר' עד 'יוצר אור' הוא כנגד עולם הגלגלים והנפש, שהגלגלים והנפש תמיד מזמרים ומשבחים לכבודו יתברך, כמו שכתוב 'ברכי נפשי' והשמים מספרים⁸, ולכן אסור להפסיק לדבר הרשות, ולכן נתקנו פסוקי דומרה לעורר הקדושה ששם [בעולם הגלגלים והנפש], ומ'יוצר אור' עד שמונה עשרה הוא כנגד עולם המלאכים, ולכן אומרים 'יוצר משרתים', ואחרי שהתעוררה הקדושה בכל השלושה עולמות או מתפלל ועומד לפני העולם העליון שבו שכינת עוזו, ולכן היא בחשאי כעומד לפני מלך.

והאם מחוייב לענות אמן אחר כל ברכה ששומע מאחר, כתב בשו"ת שבת הלוי (ח"ט סי' מג) שאם אינו לומד ומתפלל חיוב לענות אמן, אבל אם עניית האמן תגרום לו לבלבול באמצע התפילה, אינו חייב לענות. וראה להלן (בס"ק זה) לענין לענות קדיש וקדושה.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones

Tél (France) : 01.80.91.62.91
Tél (Israël) : +972.77.466.03.32
contact@torah-box.com

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones

Tél (France) : 01.80.91.62.91
Tél (Israël) : +972.77.466.03.32
contact@torah-box.com

באר הגולה
ד ה"ף ה"ה
כפרק ה' דבב"ב
ה טו

הלכות ברכות סימן נא

ברכת עצמו (ועין לקמן (ה) סימן רטו): ד *צריך (ו) לנהר (ז) מלהפסיק (ח) [ג] [נ] בדיבור משיתחיל ברוך
שואמר' עד (ט) סוף שמונה עשרה. *ואפלו (י) לנהר מצדה אין לברך בין ברוך שואמר (יא) ל'שתבח' (כ"ב) בשם כליבו)
(ועין לקמן סימן נג גר): ה' בין המזמורים האלו שואל (יב) מפני הקבוד ומשיב שלום לכל אדם, (יג) ובאמצע

שערי תשובה

לענות אמן, דיש חסר שפי כבטול עצת אמן מזה דמחזי כעוה אמן אחר ברמיזיה שקמב
הפיר חדש דמנהג הרי, שחוקי לא משתקין לה אם בן מפני חסדן של לענות אמן ואפלו
נזיר ליקא: [א] בדיבור. עין באר היטב. ועין בשו"ת פ"י ח"א סימן ה' בחברה שלא היה
לכם מנין קדם ב"ש דהתחילו לומר פסוקי דזמרה ובא מנין, אסור לומר קדיש בתוך פסוקי
דזמרה ע"ש, והביאו הבה"ט לקמן סימן נג, והשעם בבאר התשובה דלא דמי אמירת קדיש
אחר תהלים לענות קדיש וברכה בין הפסקים, דמנין שלא היה עשירי בשנת אמירת תהלים
לא נתחבבו; ואף על גב דהקדוש אלו האר"י וז"ל מעריך קדיש קדם ב"ש אף בלא
תהלים, אינו לפי דעתו כי אם למנהג לפי פנהו הקדושה כו, וגם עפ"י נגרותו קבר הא
עבר הזמן אם לא הגידו קדם ב"ש, והפכו יבין כו' וע"ש דאף קדם וברכה זרוד שהוא סוף
פסוקי דזמרה וכן בין שירת הים ל'שתבח אין להפסיק ע"ש. ומ"ש מי שצריך להפסיק כו,
כמנהג פתח בשם הגי"ה כתי' שהוא קלא ומנא, וכש"כ פתח בשם מאמר מרדכי דהתם
דשקיה צריך להפסיק בקרוב גדול מניי אכל לשפסקי קדיש ולקדשה אין צריך שיאמר

באור הלכה

דאינו מחיב למהר כדי לסיים ולענות, אלא אם נודענו לו שסיים יענה אמן: * צריך
לנהר וכו'. עין במשנה ברורה במה שכתבנו דהפסק אמן מחר דוקא במקום
דסליק ענגא, הוא מהחייב אדם, ואף דרין זה לא ברירא אף לענין ברכת קריאת
שמע, וכמו שכתבנו לקמן בסימן טו בבאור הלכה, מפל מקום נכון לפסק פן, דגם
דין זה דמחר לענות אמן באמצע פסוקי דזמרה לא ברירא פלי האי, דבאמת אף
דלא נזכרה ברכת ברוך שאמר בתלמוד, מפל מקום התנה קדומה היא מימי נוסח
הגדולה והפזורה בעהר הקדוש, וברכת לשתבח מזכרה ביירושלמי, כמו שאמרנו:
הש"ח בין ושתבח ליוצא, וכמו שכתבו כל זה האחרונים. ובמל מקום לענין קדיש
קדשה וברכו ומודים ואמן ד"האל הקדוש" ואמן ד"שמוע הפלה", נראה לי
פשוט דבפסוקי דזמרה הפסיק לכל זה אף במקום דלא סליק ענגא. ומה שכתבתי
עוד דמחר להפסיק לאשר יצו הוא מהר"ף החיים, ואף דהחייב אדם כתב דברכה זו
יכול לברך אחר התפלה, לא נהירא, פן יצטרך אז עוד הפעם לצאת לנקבו
והתפיל הפרכה, וטוב שיציתיה מלכתחילה ע"ד בין הפסקים: * ואפלו לערך מצוה.
עין במשנה ברורה במה שכתבנו דאין לקרות לכתחילה, הוא מהשערי אפרים ופרי
מגדים וד"ה החיים, ודלא פהחייב אדם שקמב דמחר לקרות לכתחילה בפסוקי
דזמרה; ואפשר דבנגוה גמ"פן אם אין שם פהח אחר. ומה שכתבתי עוד דמחר
לומר עם הקורא בלחש, פן כתב השערי אפרים, ואף דבד"ה החיים מחזירי קנה,
הכינו כהשערי אפרים, דאף בברכת קריאת שמע מסיק הפרימגדים בסימן טו
אות ח דבר זה בצריך עיון, דלא לחוי על ידיה חשש ברכה לבטלה, וכל שכן

באר היטב

אמן אחר ברכותיו, אכל אם סים לשתבח עם השי"ן עונה אמן, דהא הרבה
פוסקים ס"ל דעונה אמן אחר ברכת עצמו, ואף דאנן לא נהגינו הכי מ"מ כנה"ג
ש"י. וה"ה אם החזן סים ברכה אחת והוא אמר ברכה אחרת מסר לענות אמן,
מ"א, והביא אהרן חולק עליו וכתב דאין נראה לחלק בין הברכות שוות לשאינן
שוות דהכל נראה כעונה אמן אחר ברכותיו ע"ש: (א) בדיבור. אכל מחר לענות
אמן, מ"א, ועין ס"ו ס"ק ט' ומש"ש. כתב בתשובת מקור פרוץ סימן א שראוי
לבטל המנהג שקצת נהגין להפסיק כדי להביא החזן לבהכ"כ בין ב"ש ליוצא
ראין פס מנהג זה יפה לילך אחריו, ועין בתשובת מנ"י ח"א ס"ו ה. ויש צריך
להפסיק בין ב"ש ל'שתבח ואמר קדם שידבר אלו הפוסקים; ברוך ה' לעולם אמן
ראמן עד וברך ברוך, ובשחזור התחיל במקום שפסק יאמר פס"פן אלו הפוסקים
דחרי קמו ברכה לפניהם ולאפריהם, ב"י אבן עזרא ב"ח ואתרונים. אסור לומר

מושגת ברוכה

הפסק בין הברכה להדבר, (ז) דפסוקי דזמרה שכח הוא ואמן שכח
הוא וכעין זמרה ולא הוי הפסק. ואם שח דברים בטלים בין ברוך
שואמר להודו, אפשו צריך לחזור ולברך משום הפסק, ואפלו מלה
אחת הוי הפסק [פמ"ג]. ונראה לי שלפי זה אפלו בשתיקה טוב
לנהר לכתחילה שלא לשהות הברכה בינתים ועיין סימן ר"ו במ"א
סק"ד ובחידושי רע"א (ש"ס): ג (ה) סימן רט"ו. ד"ש נתבאר
בתג"ה דמנהגנו שלא לענות אמן: ד (ו) לנהר. דברוך שואמר הוי
ברכה שלפני פסוקי דזמרה ו'שתבח הוי ברכה שלאחריה, ובין
'שתבח ליוצא הלא אסור להפסיק, דללקמן בסימן נה, ומיוצא
והלאה הוי ברכות קריאת שמע. כתב בתשובת מקור פרוץ סימן א
שראוי לבטל המנהג שקצת נהגין להפסיק כדי להביא החזן לביית"
הקנסת בין ברוך שאמר ליוצא, ואין פס מנהג זה יפה לילך אחריו,
עין פס: (ז) מלהפסיק. בכל מקום שואמר להפסיק, (ח) אפלו
בלשון הדיבור. וכשצריך להפסיק (י) מפני אינה אנוס) או
בכי האי דסע"ף ה, צריך לומר קדם שידבר אלו הפוסקים:
"ברוך ה' לעולם אמן ואמן" וכו' עד "וברוך ברוך", וכשחזרו
להתחיל במקום שפסק יאמר פס"פן אלו הפוסקים, דהני כמו ברכה
לפניהם ולאחריהם: (ח) בדיבור. ואפלו (י) ברוך הוא וברוך שמו'
ברכה ששומע) אפלו באמצע פסוקי דזמרה, (ט) אם הוא במקום דסליק ענגא, וכן כל ברכת הודאה מחר לברך, (ט) כמו "אשר
יצר" לאחר עשיית צרכיו) וכיוצא בזה, וכן לענות (י) מודים דבבב"ב) וכן (יא) לענות קריאת שמע עם הצבור, שצריך שיקרא עמהם פסוק ראשון
קורא, ומפל שכן דמחר להפסיק (יג) לקדיש) ול'ברכו" (יד): (ט) סוף שמונה עשרה. וכשיש נפילת אפים, לא ידבר עד אחר נפילת
אפים "א"ד וחי"א בשם שיטה מקובצת): (י) לערך מצוה. פשוט דאם מתירא שיצטרך זמן קריאת שמע קדם שיגיע לקרותה בסדר התפלה
ושכח לאמרה קדם ברוך שאמר, מחר לו להפסיק ולקרותה, וכן אם שכח לברך ברכת התורה קדם התפלה מחר לו לברך באמצע פסוקי
דזמרה) ולומר אחר כך פסוקים גבוהגין, (יב) דיש אומרים דאסור לומר אפלו פסוקי דזמרה קדם ברכת התורה. אין לקרות לספרותה לכתחילה
מי שעומד באמצע פסוקי דזמרה, רק לכהן אם אין שם פהח אחר וכן לזוי אם אין שם אלא הוא; ורשאי לקרות בלחש עם הקורא, אף לא
יפסיק לומר לחזן לעשות "מי שברך". ואם החזן התחיל מעצמו ושכח שמו ושואלו, מחר להשיבו מפני הקבוד. ואם הוא עומד סמוך לפרק
שיוכל לגמר עד הפרק בלי שהות קדם שיעלה, יעשה פן, אכל אם צריך לנה שזוהו, לא ישנה מפני טרח הצבור [ש"א]. אסור (יג) לומר
פסוק "מי ימלא גבורות ה'" וגו' אחר ברוך שאמר קדם הודו, ואחר כלות המזמורים יש נהגין לאמרו. יש (יד) נהגין לומר קדיש קדם ברוך
שואמר ויש נהגין לאמרו קדם הודו: (יא) ל'שתבח. אכל בין ו'שתבח ליוצא לברך מצוה, יבאר סוף סימן נד דיש מתירין: ה (יב) מפני
הקבוד. בשלום אדם נכבד שראוי להקדים לו שלום. בפסוק "ה' מלך ה' מלך ה' מלך" לא יפסיק באמצע, כמו בין "ה' אליהם"
ל"אמת" [א"ר]. כתב בד"ה החיים: כשצריך להפסיק והוא עומד סמוך לפרק, יש לו לנהר ולמהר לסיים עד הפרק, כי טוב יותר להפסיק בין
הפרקים מאמצע הפרק. ועין לקמן בסימן טו במגן אברהם סעיף קטן א, שפתיים שאין אנו רגילין לשאל בשלום בבית הכנסת בעת
התפלה, תלילה לשאל או להשיב, לא בין הפרקים דקריאת שמע ולא בפסוקי דזמרה: (יג) ובאמצע המזמור. רוצה לומר, באמצע הפרק,
ואלו הן באמצע הפרקים: מ"הודו" עד "אמן והלל לה'", מן "הנו עד" וכו' עד "ברוך אליהם", מן "אל נקמות" עד "על גאים", מן "נפשנו
כתמה לה" עד "יחלנו לך", מן "יהי שם" עד "על השמים כבודו", ובין הללויה להללויה, ומן "ברוך ה' לעולם" עד "אמן ואמן", ומן

שער הצייון

(ז) בתי"וסף: (ח) אחרונים: (י) פרימגדים: (י) ד"ה החיים: (ב) חיי אדם: (ג) ד"ה החיים, ועין בבאור הלכה: (ד) אלוהי רבה: (ה) סימן טה פט"ז
וד"ה החיים: (ז) עין בבאור הלכה דאף במקום דלא סליק ענגא יפסיק: (ז) כנסת הגדולה:

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones

Tél (France) : 01.80.91.62.91
Tél (Israël) : +972.77.466.03.32
contact@torah-box.com

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones

Tél (France) : 01.80.91.62.91
Tél (Israël) : +972.77.466.03.32
contact@torah-box.com